

stande, som for os, der deltage i det daglige Rigsdagsarbejde, og som vide Besked, ikke have mindste Værd.

Naar jeg har stillet mig saaledes, som jeg har, er det, som en Gang bemærket, for efter min ringe Mening at bidrage mit til at bane Vejen for, at der kan komme en ordentlig Lovgivning paa dette vigtige Omraade, hvor det af Hensyn til Statens finansielle Stilling er nødvendigt under en eller anden Form at tale og dele sig til Rette. Og for fremdeles at handle i denne Aand og haabende, at nærmere Overvejelse maa blive de Tanker til Del, som jeg har formuleret i disse Ændringsforslag, tager jeg dem tilbage for — jeg gentager det endnu en Gang — at bane Vej for en frugtbar Forhandling med det andet Ting om disse Planer. Jeg tager altsaa følgende Ændringsforslag tilbage: Nr. 1, 2, 4—7, 12, 16—21 og 23—26. Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 30 skal jeg endelig bemærke, at da den højtærede Finansminister har stillet sig villigt overfor den Tanke eventuelt at dele Position 221, og da han har oplyst, at hele den Sag er under sagkyndig Overvejelse indenfor Administrationen, samt at vi kunne vente et Resultat mellem 2den og tredie Behandling, saa at Spørgsmaalet forhaabentlig bliver taget op igen, tillader jeg mig ogsaa under Hensyn dertil at tage dette Ændringsforslag under Nr. 30 tilbage.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Tager det ærede Medlem alle sine Ændringsforslag tilbage?

Schovelin: Nej, jeg fastholder Ændringsforslagene Nr. 13 og 14. I Virkeligheden drejer det sig kun om Afstemningen over Nr. 14, da Nr. 13 maa betragtes som afgjort ved denne Afstemning.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Københavns 4de Valgekreds har taget de af ham stillede Ændringsforslag tilbage undtagen Ændringsforslagene Nr. 13 og 14. Ønsker nogen at optage noget af disse Ændringsforslag? (Ophold) Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det ærede Medlem erkendte, at der var gode Grunde til, at Tolden paa Vin og indførte Spirituosa ikke kunde forhøjes ud over den i 1908 satte Grænse. Det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde have

draget den Konsekvens heraf, at saa maatte man heller ikke røre ved de indenlandske Alkoholrikke, Øl og Brændevin. Jeg skal ganske kort sige, hvorfor jeg ikke har ment at kunne følge denne det ærede Medlems Tankegang; jeg har for Resten sagt det før, men da der nu atter gives en Anledning, har jeg ikke noget imod at gentage det. Forholdet er dette, at der skal skaffes et vist Beløb til Veje til Statens Fornødenheder. Jeg har nu været af den Mening, at saa stort et Beløb, som det overhovedet var muligt, burde skaffes til Veje ved en forhøjet Skat paa Indkomst og Formue med stigende Skala. Men Grænsen for Muligheden af en saadan Forhøjelse er efter min Opfattelse det Punkt, hvor Regeringen er standset. Vi ere gaaede saa langt, som det for Tiden er muligt at gaa, det øvrige maatte med Nødvendighed tilvejebringes gennem indirekte Beskatning. Jeg har da spurgt mig selv: Hvilke Beskatningsobjekter er det rimeligst at tage, og det har for mig været ganske klart, at jeg maatte foretrække Luksusartikler for Nødvendighedsartikler, og blandt Luksusartikler har jeg dernæst ikke været i Tvivl om, at Alkoholdrikkene og en udpræget Luksusrygevarer som Cigaretter maatte staa i første Række. Hvis det ærede Medlem kunde paavise mig andre Varer, som det efter hans Mening var rimeligere, demokratisk mere forsvarligt at beskatte end de her nævnte, skulde jeg være ham meget forbunden derfor, men jeg tror ikke, at han kan det, naar der dertil knyttes den Betingelse, at Beskatningen af disse Varer skulde indbringe et lignende Beløb som det, der her er Tale om. For øvrigt har jeg ved første Behandling af disse Lovforslag tilstrækkelig gjort opmærksom paa, at man ingenlunde i den Grad som tidligere er berettiget til at paastaa, at Brændevin saa godt som udelukkende er en Forbrugsgenstand for Smaafolk. Smaamanden, særlig vor Arbejderstand i By og paa Land, har i overordentlig høj Grad i den sidste halve Snes Aar frigjort sig for Brændevinen derved, at de enten ere blevne Totalafholdsmænd eller have reduceret deres Forbrug til et Minimum eller ere gaaede over til Forbrug af mindre alkoholstærke Varer som til Eksempel Øl. Dernæst er Modvægten mod det Misforhold i Værdibeskatningen, som der ganske vist er paa Spiritusbeskatningens Omraade, søgt i en stærkt progressiv Skala paa Indkomst- og Formuebeskatningens Omraade. Jeg har været nødsaget til at gøre disse Bemærkninger, fordi det ærede